

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. Търговище, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ

при участието на секретаря ЖОРЖЕТА СТ. Х.А
като разгледа докладваното от МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ Гражданско дело № 20233500100294 по описа за 2023 година

Обективно съединени иски по чл.78, ал.1 и 3 от ЗДСл в общ размер на 122 110 лв.

Ищецът А. Н. А. от гр.Лозница, действащ чрез процесуалния си представител и съдебен адресат адв.Г. З. от АК-Варна твърди в исковата си молба, че в резултат настъпила на 14.04.2022г. трудова злополука -при управление на л.а.“БМВ“, рег.№ РР 3641 ВС от дома му в гр.Лозница за РУ-Търговище, настъпило ПТП с товарен автомобил „МАН“, при което получил телесни увреждания, изразяващи се в мозъчно сътресение, причинило на пострадалия временно разстройство на здравето неопасно за живота; разкъсване на черния дроб в дясната му половина с излив на кръв в коремната кухина, причинило на пострадалия разстройство на здравето временно опасно за живота; счупване на VI ребрена дъга с излив в дясната гръдна кухина в минимално количество, причинило на пострадалия временно разстройство на здравето, неопасно за живота; многофрагментно счупване на капачката на дясната колянна става, причинило на пострадалия трайно затрудняване движението на десен долен крайник със среден срок на възстановяване 4-4.5 месеца; многофрагментно счупване на малкопищялната кост на дясната

подколенница, причинило на пострадалия трайно затрудняване движението на десния долен крайник със среден срок на възстановяване около 3-4 месеца; многофрагментно счупване на голямопищялната кост на дясната подколенница, причинило на пострадалия трайно затрудняване движението на десен долен крайник със среден срок на възстановяване около 5-6 месеца, довело да болки и страдания, както и други негативни изживявания, както и имуществени вреди-разходи по лечението в размер на 2 110 лв., за които морални и материални вреди не е възмезден от работодателя Областна дирекция на МВР-Търговище. Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати обезщетение за неимуществени вреди в размер на 120 000 лв., изразяващи се в болки, страдания и други негативни изживявания от телесни увреждания, в резултат настъпилата трудова злополука, както и обезщетение за имуществени вреди в размер на 2 110 лв., представляваща стойността на направените разходи за медицински консумативи и лекарства, ведно със законната лихва върху посочените суми от датата на злополуката до окончателното плащане, както и направените по делото разноски.

С писмен отговор по реда и в срока по чл.131, ал.1 от ГПК ответникът оспорва основателността на предявените иски с възражения за липсата на предпоставки за присъждане на претендираните обезщетения, поради липса на подадено от ищеца заявление и решение на ЦЕЛК при МВР, евентуално-за прекомерност на претенциите за обезвреда, както и съпричиняване на резултата от пострадалия, поради груба небрежност-нарушаване правилата на движение при управление на МПС и предизвикване ПТП по негова вина, включая и основания за приспадане на получени от ищеца застрахователни и от работодателя обезщетения.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното:

Ищецът А. Н. А. от гр.Лозница заема длъжността полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към Районно управление-Търговище при ОДМВР-Търговище, като при управление на л.а.“БМВ“, рег.№ РР 3641 ВС от дома му в гр.Лозница за РУ- Търговище на 14.04.2022г. настъпило ПТП с товарен автомобил, при което получил телесни увреждания, изразяващи се в мозъчно сътресение, причинило му временно разстройство на здравето, неопасно за живота; разкъсване на черния дроб в дясната му половина с излив на кръв в коремната кухина, причинило на пострадалия разстройство на здравето временно опасно за живота; счупване

на VI ребрена дъга с излив в дясната гръдна кухина в минимално количество, причинило на пострадалия временно разстройство на здравето, неопасно за живота; многофрагментно счупване на капачката на дясната колянна става, причинило на пострадалия трайно затрудняване движението на десен долен крайник със среден срок на възстановяване 4-4.5 месеца; многофрагментно счупване на малкопищялната кост на дясната подколеница, причинило на пострадалия трайно затрудняване движението на десния долен крайник със среден срок на възстановяване около 3-4 месеца; многофрагментно счупване на голямопищялната кост на дясната подколеница, причинило на пострадалия трайно затрудняване движението на десен долен крайник със среден срок на възстановяване около 5-6 месеца, което събитие е прието за трудова злополука по смисъла на чл.55, ал.2 от КСО с разпореждане №5104-25-29/10.08.2022г. на ТП на НОИ-Търговище.

Процедура по реда на чл.238, ал.1 от ЗМВР, лимитираща размера на обезщетенията на полицейските служители при средна и тежка телесна повреда не е предприемана в случая на ищеца, но отговорността по чл.238 от ЗМВР не изключва общия ред на гражданската имуществена отговорност, тъй като разпоредбите на чл.78 от ЗДСл не съдържат ограничения в обема на отговорността на съответната администрация и разлика в третирането между държавните служители в МВР и останалите държавни служители би била дискриминационна мярка в нарушение по чл.14 от ЕКЗПЧОС(в този смисъл определение №118/18.02.2021г. по гр.д.№2678/2020г. на ВКС, Шг.о.), т.е. възмездяването на неимуществените вреди следва да е по общия исков ред, съгласно разпоредбата на чл.78, ал.3 от ЗДСл и при съобразяване изискванията по чл.52 от ЗЗД за справедливост на обезщетението-при отчитане характера и тежестта на уврежданията, интензитета, вида, степента, продължителността на болките и страданията, влошаване състоянието на здравето, включително допълнителното, причинените негативни физически и психически изживявания. При определяне на размера на обезщетението за неимуществени вреди съдът следва да вземе предвид и дали и в каква степен пострадалият се е възстановил след извършени операции и проведено лечение, като по този начин съчетано да приложи критериите за продължителност на болките и страданията и последиците от получените увреждания.

От назначената по делото съдебно-медицинска експертиза се установява, че в резултат на пътно-транспортното произшествие ищецът е получил мозъчно сътресение; причинило на пострадалия временно разстройство на здравето, неопасно за живота; счупване на VI ребро в дясно с малък излив в дясната гръдна кухина, причинило на пострадалия временно разстройство на здравето, неопасно за живота; разкъсване на десния дял на черния дроб с кръвоизлив в коремната кухина, причинило на пострадалия разстройство на здравето, временно опасно за живота, с приложено оперативно лечение-шев на разкъсването на черния дроб и евакуация на излятата кръв в коремната кухина; многофрагментни счупвания на капачката на дясната колянна става, причинило на пострадалия трайно затрудняване движението на десния долен крайник със среден срок за възстановяване около

4-5 месеца и на двете кости на дясната подколеница в областта на глезенната става, причинило на пострадалия трайно затруднение на движението на десния долен крайник със среден срок на възстановяване около 5-6 месеца, с приложено оперативно лечение-открито наместване на счупвания с метална остесинтеза. Болките в началото са били изключително силни, като разкъсването на черния дроб и многофрагментните счупвания са с висока тежест в рамките на средните телесни повреди и след отзвучаване на острия период ще останат страдания в областта на разкъсването на черния дроб, ще продължат болките и тежестта в тази област, необходимо и спазването на определен хранителен режим. При извършения преглед на пострадалия от вещото лице е констатирано накуцваща походка с десен долен крайник, с болки при студено и влажно време и при продължително стоене прав и продължително ходене, както и при тежък физически труд. Предстои операция за отстраняване на металните импланти в областта на глезенната става, а рехабилитацията ще е продължителна.

Съгласно показанията на св. Н.А.С. и св.К.Д.К. преди тръгването за гр.Търговище ищецът бил притеснен и тревожен, тъй като очаквал дисциплинарно наказание от административното ръководство, а след произшествието бил уплашен и травмиран, в продължение на 6-7 месеца се наложило да бъде обгрижван от близките си, проведени били психологични терапии и ползването на болкоуспокояващи лекарства.

От заключението на изготвената по делото съдебно-психологична експертиза се установява, че претърпените от ищеца болки от телесните увреждания е довело до преобладаващо преживяване на притеснения и страх за живота и здравето му. Болката е била хронична и персистираща за дълъг период от време, около четири-пет месеца и продължава като „тъпа“ болка и до настоящия момент. Към момента на катастрофата и последвалите интервенции в Спешна помощ, както и последвалите оперативни интервенции са били на преживявания по типа на остра стресова реакция, което е преходно разстройство със значителна тежест, развиващо се при индивиди без видимо умствено увреждане в отговор на изключителен физически и психологически стрес, обикновено отзвучаващо в рамките на часове или дни. Първоначално състоянието му е било на ступор с известно стесняване на полето на съзнанието и намалено внимание, неспособност за адекватен отговор на външни стимули и дезориентация. Когнитивната оценка за случилото се е дошла огледално, след като е видял родителите си и чак, след това е преценил опасността, в която се е намирал. Този сблъсък с неочаквани външни дразнители е разгърнал психична реакция с преживяване на висока тревожност, опасения, вълнение, безпокойство и безпомощност. Продължилото във времето задържане на мислите и емоциите в едно психотравмено събитие, невъзможността да се изработи печеливш вариант за излизане от последствията на събитието са формирали симптоми на дистрес, т.е. негативно състояние и реакция на неуспешна адаптация, който е надвишил адаптационните възможности на организма и довел до негативни физиологични и психологични промени, които са се проявили в нарушено личностово, социално и професионално функциониране. След инцидента

ищецът е имал оплаквания от негативния афективен регистър, които попадат в синдромната характеристика на диагностичната категория разстройство в адаптацията. Чувствал се напрегнат, раздразнителен, отдръпнат от социални взаимодействия, сънят му бил неспокоен и непълноценен; нямал желание за извършване на дейности и забавления. Изживените психологични травми са надвишили болковия синдром и ищецът след инцидента се е чувствал безполезен и непотребен. След възстановяване на самостоятелната походка и проведеното лечение, в продължение на месец-два изпитвал притеснения и напрежение от вида на автомобили и тълпа от хора, симптоми характерни за протрахирана адаптационна реакция, продължила около 2-3 месеца. И досега възпроизвеждането на събитието е свързано с повишаване на тревожността и напрежението. Към момента на изследването не са установени депресивни изживявания, нивото на ситуативна тревожност е в рамките на нормата и е с нисък интензитет. Описаната симптоматика се е редуцирала, като остава да персистира неспокойния сън. Ищецът е възстановил своите личностови и социални роли. По отношение на професионалната си роля, същият е изместен в друг отдел, тъй като здравословното му състояние все още не позволява да дава нощни смени, да стои дълго време прав и да се натоварва с физическа дейност. При ищеца е налице висока ценностна система, има подкрепяща среда, посещава фитнес, има приятелка и вероятността да останат непоправими щети в психологичното и емоционалното състояние е минимална. Ако не се връща към събитието, ищецът функционира със своите характерови особености, но без изразена симптоматика на стрес и дистрес. Предвид изминалото време от настъпването на ПТП -то, възвръщането на обичайното функциониране и съхранените личностови особености, към настоящия момент, преценката за специализирана помощ е относителна и е единствено в полето на личните преживявания и вътрешен усет на ищеца. В тази насока, след инцидента ищецът е на три пъти наказван за превишение на скоростта при управление на лек автомобил, сочещо за липса на трайна психична травма.

С оглед на посочените обстоятелства, налице са неимуществени вреди за ищеца, в резултат на трудовата злополука, изразяващи се в болки и страдания, както и други негативни изживявания-стрес, притеснения и неудобства, обуславящи ангажиране обективната безвиновна отговорност на държавната администрация. Предвид вида, естеството, продължителността, характера и степента на претърпените морални вреди, стойността на последните следва да се определи в размер на 90 000 лв., съобразно изискванията на чл.52 от ЗЗД, като следва да се прецени налице ли са основания за намаляване размера на обезщетението на осн.чл.79, ал.2 от ЗДСл, заради принос на пострадалия за трудовата злополука, поради допуснатата груба небрежност от негова страна, т.е. да е проявил липса на елементарно старание и внимание, пренебрегвайки основни правила за безопасност и да не е положил грижа, каквато и най-небрежният би положил при същите обстоятелства.

В конкретния случай, заключението на назначената съдебна авто-техническа експертиза, протоколът за ПТП и показания на св.С. С., и св.В.Д.

установяват по категоричен начин, че ПТП е настъпило в резултат единствено на неправомерното поведение на ищеца, който не контролирал през цялото време управлението на неговия автомобил „БМВ“ и неправилно манипулирайки волана, внезапно навлязъл в насрещната лента за движение при непрекъснатата осева линия и скорост от 70-71 км/ч при ограничение от 60 км/ч, предизвиквайки челен удар с движещия се насрещно влак „МАН“, а съобразно заключението на назначената психологична експертиза, към момента на събитието, дори и да е имал тревожност, ищецът е бил в състояние да разбира и правилно да преценява пътната обстановка. С посоченото си поведение ищецът е нарушил разпоредбите на чл.20, ал.1, чл.16, ал.1, чл.21, ал.1 във вр. с ал.2 и чл.6, т. 1 от ЗДвП, с чл.47, ал.3 и чл.63, ал.2, т. 1 от ППЗДвП, които нарушения са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилия вредоносен резултат, съставляват груба небрежност по смисъла на закона и обуславят намаляване на дължимото обезщетение за трудова злополука с 80%. При тези обстоятелства и доводи, предявеният иск по чл.78, ал.3 от ЗДСл за обезвреда на неимуществени вреди е доказан по основание и следва да бъде уважен до размер на 18 000 лв.(20% от 90 000 лв.), без приспадане на полученото обезщетение за временна нетрудоспособност в общ размер на 178.80лв., поради различното предназначение, социална функция и правно естество на обезщетенията, а и разпоредбата на чл.78, ал.3 от ЗДСл не предвижда възможност за компенсация на обезщетение за неимуществени вреди с обезщетение по осигурителния закон, като в останалата част до пълния й размер от 120 000 лв. претенцията следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

По отношение на претендираното обезщетение за понесени от ищеца имуществени вреди в общ размер от 2 110 лв., представляващи направени медицински разходи за закупуване на семитубуларна плака и 2 канюлирани винта, на стойност 1 670 лв. и 440 лв. за лекарства, заключението на медицинската експертиза установява, че същите съответстват и са били необходими на проведеното лечение, поради което претенцията е основателна и следва да бъде уважена, но в намаления й размер за груба небрежност-т.е. до сумата 422 лв.(20% от 2 110 лв.), но без приспадане на обезщетението от 178 лв. за временна нетрудоспособност, поради различната социална и правна природа на обезвредата, а и при материална вреда възможността е за прихващане на обезщетението по осигурителния закон с обезщетението за пропуснатата полза, каквато направените разходи по лечението не представляват.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати на процесуалния представител на ищеца адв.Г. З. от АК-Варна адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗАДв в размер на 2 420 лв., съразмерно на уважената част от претенциите, а по сметка на Окръжен съд-Търговище-държавна такса в размер на 736.78 лв., както и направените по делото разноски за възнаграждения на вещи лица в размер на 123.89лв., съразмерно на уважените иски. Ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника направените по делото разноски в размер на 577.41лв., определени съразмерно на отхвърлената част от претенциите.

Въз основа на изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответника Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи-Търговище да заплати на ищеца А. Н. А. от гр.Лозница, ул.“Н.К.“№2, вх.А, ап.11, ЕГН:***** сумата 18 000 лв. (осемнадесет хиляди лева), представляваща обезщетение по чл.78, ал.1 и 3 от ЗДСл за неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания и други негативни изживявания от телесни увреждания, както и обезщетение за имуществени вреди в размер на 422 лв.(четиристотин двадесет и два лева), представляваща стойността на направените разходи за медицински консултативи и лекарства, в резултат на трудова злополука, настъпила на 14.04.2022г. при управление на л.а.“БМВ“, рег.№ РР 3641 ВС от дома му в гр.Лозница за РУ-Търговище и предизвикано от него ПТП с товарен автомобил „МАН“, рег.№В 6020 ТА, ведно със законната лихва върху посочените суми от датата на злополуката 14.04.2022г. до окончателното, като

ОТХВЪРЛЯ предявените иски по чл.78, ал.1 и 3 от ЗДСл в останалата част до пълния им размер от 120 000 лв. за неимуществени вреди и в размер на 2 110 лв. за имуществени вреди, като **НЕОСНОВАТЕНИ**.

ОСЪЖДА ответника Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи-Търговище да заплати на процесуалния представител на ищеца адв.Г. З. от АК-Варна, Булстат 103548124 адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗАдв в размер на 2 420 лв., съразмерно на уважената част от претенциите, а по сметка на Окръжен съд-Търговище-държавна такса в размер на държавна такса в размер на 736.78 лв., както и направените по делото разноски за възнаграждения на вещи лица в размер на 123.89лв., съразмерно на уважените иски, **на осн.чл.78, ал.1 и 6 от ГПК**.

ОСЪЖДА ищеца А. Н. А. от гр.Лозница, ЕГН:***** да заплати на ответника Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи-Търговище направените по делото разноски в размер на 577.41лв., определени съразмерно на отхвърлената част от претенциите, **на осн.чл.78, ал.3 от ГПК**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд-Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____